بخش ایثار و فداکاری می‌تواند در همه جشنواره‌ها باشد

محمد حبیبی، دبیر بخش «ایثار و فداکاری» چهاردهمین جشنواره هنرهای تجسمی فجر درباره نخستین حضور این بخش در جشنواره به فارس گفت: در بخش ایثار و فداکاری اتفاقاتی که مردم و هنرمندان در آنها حضور داشتند مورد توجه قرار گرفت، مانند کمک‌های مردمی در سیل و زلزله، مدافعان سلامت، گروه‌های جهادی، شهادت حاج‌قاسم سلیمانی و... که همگی مصادیقی از ایثار و فداکاری هستند و این بخش می‌تواند در همه دوره‌های جشنواره وجود داشته باشد.

«ملخ» در «جنوب از جنوب غربی»

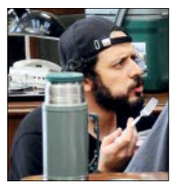

فیلم سینمایی «ملخ» به کارگردانی فائزه عزیزخانی، تهیه‌کنندگی منیژه حکمت و مهشید آهنگرانی فراهانی در نخستین نمایش جهانی، در جشنواره «جنوب از جنوب غربی» اکران می‌شود. این جشنواره آمریکایی که تاکنون با سینمای نوین ایران بیگانه بوده‌است از ۲۰ تا ۲۹ اسفند ماه سال جاری در شهر آستین در ایالت تگزاس برگزار می‌شود.

نباشند، همه دست‌به‌دست هم ندهند و هدف مشترک نداشته باشند، امکان ندارد نتیجه‌ای حاصل شود.

نوازنده‌های شما مثل ارکسترهای دیگر حقوق ثابت می‌گیرند؟

یکی از مشکلات ما همین است که نمی‌توانیم حقوق ثابت پرداخت کنیم و بسیاری از اجراها را پروژه‌ای جلو می‌بریم. من و آقای مقدسی‌زاده سعی می‌کنیم برنامه‌ای ترتیب بدهیم و برای آن برنامه بودجه‌ای فراهم کنیم. خوشبختانه مسؤولان جشنواره این دوره و دوره قبل حرف ما را شنیدند و بارها در جلسات حضوری توانستیم مشکلات‌مان را مطرح کنیم. البته ارکستر ملی و ارکستر سمفونیک هم ممکن است مشکلاتی داشته باشند اما این ارکسترها بودجه دارند و نوازنده‌ها حقوق می‌گیرند اما ارکسترهای خصوصی هم باید بتوانند فعالیت کنند ولی شرایط به قدری دشوار است که می‌توانم بگویم با سرسختی در این عرصه مانده‌ایم و به کارمان ادامه می‌دهیم.

با این شرایط ممکن است نوازندگان ارکستر در مواقع لازم همراه نباشند، درست است؟

بله، چون ممکن است نوازنده ضرر کند، ضمن این‌که تداخل داریم و جمعی از نوازنده‌هایی که در ارکستر ما فعالیت می‌کنند از نوازنده‌های ارکستر ملی، ارکستر سمفونیک و ارکستر صداوسیما هستند. بقیه از دانش‌آموخته‌های رشته‌های موسیقی هستند یا کسانی که به لحاظ فنی کارشان قابل اعتناست.

باید هزینه تمرین هر جلسه را به نوازنده‌ها پرداخت کنیم و اگر توانش را نداشته باشیم ممکن است آنها در اجرای یک رپرتوار سخت نتوانند با ما همکاری لازم را داشته باشند، چون هر چه کار دشوارتر باشد باید جلسات تمرین بیشتری داشته باشیم و این هزینه‌بردار است و اگر از پس هزینه‌ها برنیاییم، کار به انجام نمی‌رسد. اجرای امسال هم با همین مشکلات به صحنه رفت چون پیش‌بینی ما پنج جلسه تمرین بود اما عملا با هفت جلسه تمرین به نتیجه مطلوب رسیدیم. هم انرژی فنی بیشتری گذاشتیم و هم نوازنده را می‌کشاندیم به تمرین‌ها. چنین اتفاقاتی از یک‌جایی به بعد دیگر برای نوازنده قابل تحمل و به‌صرفه نیست. این چالش هرساله ماست.

گفت‌وگو با مسؤولان جشنواره چه نتیجه‌ای داشت؟

خوشبختانه از ما حمایت کردند که بتوانیم به‌عنوان یک ارکستر خصوصی چنین اجرای بزرگی را در جشنواره داشته باشیم. ارکسترهای دیگر جشنواره همه دولتی بودند یا ارکسترهای مخصوص یک خواننده که خب ژانرشان کاملا متفاوت است. من فکر نمی‌کنم کسی باشد که اینقدر سرش درد بکند که بخواهد ۳۰ تا ۴۰ نفر را بدون هیچ درآمدی دور هم جمع بکند. به همین دلیل است که معمولا ارکسترهای جشنواره کوچک هستند. البته بودجه جشنواره هم محدود است و اگر قرار باشد منطقی نگاه کنیم، جشنواره هم مشکلاتی دارد اما با این حال امسال حمایتی از ما کرد که اگر نبود، ورشکست می‌شدیم؛ جشنواره تمرینات ما را با بنیاد رودکی هماهنگ کرد و سالن تمرین و سازهای مورد نیاز را در اختیار ما گذاشت چون برخی سازها از جمله کنترباس را باید برای نوازنده اجاره می‌کردیم؛ کنترباس ساز بزرگی است و معمولا نوازنده‌ها برای تمرین سازشان را با خودشان نمی‌آوردند.

با وجود حمایت جشنواره که از هزینه‌های ما به مقدار قابل‌توجهی کاسته شد، بعد از محاسبه دقیق هزینه‌ها و درآمدها متوجه شدم که امسال هم از جیب هزینه کرده‌ایم که بتوانیم اجرای بهتری ارائه کنیم.

درآمد ارکسترهای خصوصی از کجاست؟

به‌طور طبیعی باید از بلیت‌فروشی و اجرای کنسرت باشد؛ مهم‌ترین درآمد همه فعالان عرصه موسیقی از بلیت‌فروشی است. برای ارکستر ما چنین شرایطی وجود ندارد چون موسیقی عمیق و ارکسترال معمولا مخاطب خاص دارد و در نتیجه نیازمند حمایت‌های دولتی است و نه در ایران بلکه در همه جای دنیا همین است. ارکسترهای جدی در همه دنیا مخاطب زیادی ندارند و ساز و کارها به ترتیبی است که مثلا از شهرداری‌ها بودجه و سالن می‌گیرند و تامین می‌شوند.

سال گذشته قصد داشتیم یک کنسرت برگزار کنیم اما متوجه شدیم هزینه‌های کنسرت ما حتی با فروش بلیت هم تامین نمی‌شود، به‌خصوص اگر قرار باشد در پلتفرم‌های آنلاین، کنسرت برگزار کنیم. جشنواره در واقع برای ما فرصت ایجاد کرده است؛ تبلیغات، برنامه‌ریزی، کمی از هزینه‌ها و سالن تمرین را متقبل شد تا بتوانیم روی صحنه برویم. از این بابت جشنواره بسیار برای ما که مخاطبان خاص داریم، فایده داشت.

اگر خواننده داشته باشید، شرایط کمی بهتر نخواهد بود؟

اگر قرار باشد خواننده داشته باشیم از کارهای جدی باز می‌مانیم و ارکستری خواهیم شد مانند باقی ارکسترها. آهنگسازان زیادی داریم از فارغ‌التحصیلان ارشد دانشکده‌های موسیقی که خانه‌نشین هستند چون ترجیح می‌دهند برای ارکستر آهنگسازی کنند نه لزوما برای خواننده. اصلا دلیل شکل‌گیری ارکستر پارسوآ حمایت از همین آهنگسازان و هنرمندان بوده که در اطراف‌مان می‌بینیم و می‌شناسیم‌شان. درآمدزایی اولویت اصلی ما نیست چون اگر قرار باشد به‌دنبال درآمد بیشتر باشیم نیاز به برنامه‌های درآمدزایی داریم و مثلا باید کار سفارشی قبول کنیم یا ارکستر را در اختیار یک خواننده قرار بدهیم که همه اینها ارکستر را از هدف اصلی آن دور می‌کند. شاید به‌علت حیات این ارکستر، گاهی کارهایی کنیم اما این هدف ما نیست و تا می‌توانیم از تغییر ژانر پرهیز خواهیم کرد.

بنابراین یک ارکستر خصوصی برای ادامه حیات نیازمند حمایت‌های دولتی و احتمالا افزایش مخاطبان جدی موسیقی است. درست است؟

بله اما موضوع کمی مفصل‌تر است. اینجا بحث عرضه و تقاضا مطرح است؛ نکته اینجاست که من همیشه در جلسات و جمع‌ها می‌شنوم که مردم این سبک موسیقی را دوست ندارند. همیشه نه در مقام آهنگساز بلکه در مقام یک ناشر پاسخ می‌دهم که اگر عرضه داشته باشیم، تقاضا ایجاد می‌کنیم. اگر چیزی تولید کنیم اما عرضه نشود، کسی از وجود آن مطلع نخواهد شد که بخواهد علاقه‌ای به آن نشان بدهد. در بخش عرضه، بودجه کمی به ژانر ما تعلق می‌گیرد. علت پرمخاطب بودن موسیقی پاپ این است که عرضه قوی‌تری دارد. شاید به لحاظ فنی موسیقی برخی هنرمندان پاپ البته نه همه آنها، کیفیتی نداشته باشد اما خب گروه‌های پاپ و خوانندگان پاپ مطرح و محبوب می‌شوند و در این زمینه به نوعی صنعتی عمل می‌کنیم اما در این‌سو داریم سنتی پیش می‌رویم. موسیقی پاپ احتمالا به این بلوغ رسیده که برای پولسازی باید چنین و چنان کند و در نتیجه از مسیرهای مختلفی درآمد کسب می‌کند و شرکت‌های بزرگ از آنها حمایت می‌کنند اما همان شرکت‌ها حاضر نیستند از ارکستر پارسوآ حمایت کنند؛ اولین سوال‌شان این است که چقدر به من برمی‌گردد؟ مثلا این روزها دارم اثری منتشر می‌کنم برای کوارتت زهی با آهنگسازی سام اصفهانی و برای انتشارش تمام مدت به دنبال اسپانسر بوده‌ام ولی اسپانسر به موسیقی جدی توجه نمی‌کند چون می‌خواهد سرمایه‌گذاری زودبازده داشته باشد.

نمی‌توان این واقعیت را نادیده گرفت که موسیقی پاپ جذاب است حتی اگر موسیقی جدی بهترین عرضه را داشته باشد.

بله. موسیقی پاپ همیشه جذاب بوده چون به ذائقه مردم نزدیک‌تر است و به دانش فنی کمتری برای درک آن نیاز هست. به‌همین دلیل همان‌طور که اشاره کردم موسیقی جدی در همه جای دنیا همیشه مورد حمایت سازمان‌یافته بوده و رها نمی‌شود. موسیقی پاپ در زندگی معمول مردم نقش پررنگی ایفا می‌کند و حتی ترانه‌اش به‌صورت هنرمندانه طوری سروده می‌شود که ورد زبان مردم شود. مردم ما حافظ، سعدی و مولانا را می‌شناسند و از جایگاه و مرتبه آنها باخبر هستند اما شعر این بزرگان ورد زبان آنها نیست و حتی اگر شعری بشنوند چه بسا نتوانند حدس بزنند که متعلق به سعدی است یا حافظ اما موسیقی پاپ ورد زبان مردم شده و برای همین است که پولساز می‌شود. حتما شما هم می‌دانید که در موسیقی پاپ، خواننده‌هایی داریم که با تزریق سرمایه روی بیلبورد می‌روند در حالی‌که کارشان نه کیفیت دارد و نه محتوا. صدای فالش، شعر بی‌محتوا و موسیقی ضعیف باعث نمی‌شود که آنها دیده نشوند اما از سوی دیگر این مساله را هم داریم که رسانه‌های ما به موسیقی جدی و عمیق بی‌توجهی می‌کنند. شنونده‌ای برای دقایقی رادیو را روشن می‌کند که چند دقیقه چیزی گوش کند. اگر موسیقی عمیق به او ارائه شود، توجهش جلب می‌شود و اگر همان خواننده روی بیلبورد برایش بخواند، شهرتش افزوده می‌شود. بدتر این است که وقتی شنونده یک قطعه جدی و عمیق بشنود نه اسمی از آهنگساز می‌آورند و نه شاعر، در حالی‌که صاحبان اثر این دو هستند و نه فقط خواننده. در نتیجه مخاطب آثار را به نام خواننده‌ها می‌شناسد. گاهی حتی اهالی رسانه و کسانی که تریبون دارند هم اطلاعات اولیه و پایه را ندارند و همین اشتباهات به ظاهر کوچک تبدیل به خشت کجی شده که قرار است تا ثریا بالا برود.

مردم ما شعر اخوان و سهراب و منزوی و دیگران را به اسم خواننده‌ها، نقل می‌کنند!

دقیقا همین‌طور است. در یک مصاحبه رادیویی این نقد را مطرح کردم، پذیرفته هم شد اما واقعا درست کردنش کار ساده‌ای نیست. سال‌های سال است که روال همین بوده و مثلا کاری که من آهنگسازی کرده‌ام به اسم خواننده پخش می‌شود. آقای مقدسی‌زاده اثری دارند درباره حضرت محمد(ص) که در یک جشنواره رتبه کسب کرد اما جایزه را که شامل تقدیرنامه و پول نقد بود به خواننده دادند؛ البته این ایراد از خواننده نیست از سیستم است.

در این شرایط دشوار، این سخت‌جانی و لجبازی برای ادامه کار ارکستر پارسوآ چه سودی دارد؟

همه اینها باعث شده که تصمیم بگیریم خودمان وارد میدان شویم، ارکستر تشکیل بدهیم، آهنگسازها و نوازنده‌ها را دور هم جمع کنیم، اثر به بازار ارائه بدهیم و همه اینها را اصولی ارائه بدهیم تا مردم آگاه شوند. من به عنوان آهنگساز پذیرفته‌ام که به جای رفتن روی صحنه، بنشینم با افراد مذاکره کنم، کارهای فنی را پیش ببرم، به مشکلات بچه‌ها بپردازم که به نتیجه‌ای برسیم. چون کسی نمی‌خواهد این کارها را بکند مثل سینما که همه می‌خواهند جلوی دوربین بازی کنند اما کسانی هم باید باشند که پشت دوربین قرار بگیرند تا اثری خلق شود. دقیقا همین مشکلات انگیزه‌ای شد که ما وارد میدان شویم و البته بسیار سخت است و تا حالا که پوست‌مان کنده شده است.

> مردم ما حافظ، سعدی و مولانا را می‌شناسند و از جایگاه و مرتبه آنها باخبر هستند اما شعر این بزرگان ورد زبان آنها نیست و حتی اگر شعری بشنوند چه بسا نتوانند حدس بزنند که متعلق به سعدی است یا حافظ اما موسیقی پاپ ورد زبان مردم شده است

کتاب جدیدی از مجموعه «شرح نهج‌البلاغه» منتشر شد

شرحی ادیبانه بر کتابی‌که معجزه فصاحت است

کتاب جدیدی از مجموعه «شرح نهج‌البلاغه» که چاپ سوم از جلد دوم مجموعه ۲۰ جلدی «شرح نهج‌البلاغه ابن‌ابی‌الحدید» است؛ با ترجمه دکتر غلامرضا لایقی منتشر شد. شرح ابن‌ابی‌الحدید یکی از مهم‌ترین شرح‌های نوشته‌شده بر نهج‌البلاغه است. اگرچه در شیعه یا اهل تسنن بودن وی اختلاف نظرهای متعددی وجود دارد اما به‌طور مشخص و در آرای دو طرف این مساله مشهود است که وی ارادت خاصی به امام‌علی(ع) داشته و به پیروی از مکتب معتزله، این امام را از دیگر خلفای راشدین برتر می‌دانسته‌است تا جایی که در کتابش تصریح می‌کند که امام‌علی(ع) هم در کثرت ثواب و هم در فضایل و خصال حمیده، از دیگران برتر است.

به گزارش جام‌جم، مجموعه ۲۰ جلدی شرح نهج‌البلاغه که تا پیش از این به صورت عربی محل رجوع بوده‌است در ابتدای هر جلد قسمت‌هایی از سخنان حضرت‌علی(ع) را به همراه ترجمه آن ذکر کرده و در بخش دوم بر اساس تقسیم‌بندی موضوعی، مباحث مهم را با سرفصل‌های موضوعی بیان کرده‌است. لایقی نیز همین ترتیب را رعایت کرده‌است و ترجمه کتاب نیز مطابق فصل‌بندی و تقسیم‌بندی متن عربی انجام شده و مترجم تنها با بازنگری و ویرایش جدید ترجمه خود، این کتاب را آماده استفاده کرده‌است.

در نتیجه نویسنده در ابتدای هر جلد قسمت‌هایی از سخنان حضرت‌علی(ع) را توضیح و در بخش دوم بر اساس موضوعات مطرح شده شرحی بر خطبه‌ها یا بیانات را ارائه کرده‌است. از آنجا که سخنان امام‌علی(ع) سبک ویژه‌ای دارد که سخنان آن حضرت را از سخنان سایر سخنرانان جدا می‌کند بسیاری از ادیبان و دانشمندان طی اعصار کوشش کرده‌اند درباره سخنان وی کتب جداگانه و دیوان‌های مستقلی تالیف کنند. طی زمان و گذشت اعصار انتساب مطالب کتاب نهج‌البلاغه به امام‌علی در نزد علما و محققان، خواه متقدم و خواه متأخر محل شک و تردید واقع شده‌است که ابن‌ابی‌الحدید این مطلب را مورد بحث قرار داده و نوشته‌است: و اگر در نهج‌البلاغه تأمل کنی، جمله آن را زلالی واحد و نفسی واحد و اسلوبی واحد می‌یابی؛ مثل جسم بسیطی که بعضی از آن با بعضی دیگر در ماهیت اختلافی ندارند یا مانند قرآن عزیزی که اول آن همانند وسط آن، و وسط آن شبیه آخر آن است.

ابن‌ابی‌الحدید، این اثر را در ۲۰ جزء به نام ابن‌علقمی وزیر تألیف کرد. عمده شهرت و معروفیت ابن‌ابی‌الحدید به سبب تألیف این کتاب است که حاوی مجموعه عظیمی از ادب و تاریخ و کلام و فرهنگ اسلامی است. وی این شرح را در در آخر صفر ۶۴۹ قمری به پایان رسانید و چنان که خود در آخر کتاب می‌نویسد، تدوین این اثر چهار سال و هشت ماه طول کشید که برابر است با مدت خلافت حضرت‌علی(ع).

ویژگی‌های سبکی کتاب

نویسنده در این شرح، بسیاری از آرای معتزله را ذکر می‌کند. شرح مذکور از نظر موضوع و مزایای ادبی و تاریخی اهمیت خاص دارد؛ زیرا ابن‌ابی‌الحدید که در زمان مغولان می‌زیسته، گزارش مبسوطی از ابتدای خروج مغول و فتح ماوراءالنهر و خراسان و عراق و دیگر نواحی و هجوم آنان به بغداد در کتاب خود نوشته‌است که از منابع مهم تاریخ در این موضوع به شمار می‌آید.

ابن‌ابی‌الحدید در این کتاب غیر از کتاب‌های مشهوری چون تاریخ طبری و سیره ابن‌هشام و اغانی و کتب معروف دیگر که در دسترس هستند، از کتاب‌های نادری استفاده کرده که امروزه بعضی از آنها از میان رفته‌اند و یا در دسترس ما نیستند، چون کتاب المقالات تألیف زرقان شاگرد ابراهیم‌بن‌سیار نظام و کتاب المقالات ابوالقاسم کعبی بلخی و کتاب فضایل امیرالمؤمنین علی(ع) از احمدبن‌حنبل و کتاب الجمل هشام بن‌محمد کاتبی و کتاب النکت از ابراهیم‌بن‌سیار نظام. تسلط مترجم کتاب به دو زبان عربی و انگلیسی در حاصل انتشار یافته در این کتاب به خوبی مشهود است. از سوی دیگر این ترجمه برای نخستین بار پس از انجام پذیرفتن، با نسخه عربی شرح نهج‌البلاغه تطبیق داده شده و همین مساله به اعتبار این کتاب بسیار افزوده‌است. همچنین لایقی توضیحات خود در مورد این کتاب و متن ترجمه شده‌اش یا اظهارنظرهایی را که درباره کتاب مورد نیاز بوده در متن به گونه‌ای قرار داده‌است که مخاطب به راحتی می‌تواند توضیحات تکمیلی مترجم را از متن اصلی تفکیک کند.

ویژگی‌های بارز شرح ابن‌ابی‌الحدید:

استفاده از منابع فراوان، مهم و در برخی موارد متروک؛ احمد ربیعی در کتاب خود العذیق النضید به مصادر ابن‌ابی‌الحدید مصادر شرح ابن‌ابی‌الحدید را ۲۲۲ کتاب دانسته‌است.

استفاده از منابع مختلف شیعی و سنی؛ از دیگر ویژگی‌های این کتاب استفاده مؤلف از منابع تاریخی و کلامی گروه‌های مختلف شیعی و سنی است. برای مثال او، هم از کتاب قاضی عبدالجبار معتزلی بهره‌ها برده، هم از کتاب الشافی سیدمرتضی علم الهدی.

او همچنین از ذکر آراء شافعی، ابوحنفیه، شیخ مفید و شیخ طوسی نیز فروگذار نکرده‌است.

چند بعدی بودن؛ این شرح را می‌توان دایره‌المعارفی از علوم ادبی، کلام، فقه، اخلاق، تاریخ صدر اسلام، انساب و فرهنگ عامه عرب دانست؛ زیرا او در هر فصلی کارها و وقایع تاریخی مربوط به آن را شرح داده و اشاره‌هایی نیز در علم توحید و عدل آورده‌است و در جایی که نیاز بوده از مثل‌ها و نکات استفاده کرده‌است. همچنین مسائل فقهی نهج‌البلاغه را توضیح داده و بالاخره اشاره‌ها و رموزی را که امام علیه‌السلام بیان فرموده نیز توضیحاتی داده‌است، اگرچه کتاب وی را از جنبه ادبی، تاریخی، اجتماعی و کلامی نسبت به دیگر موضوعات برتری دارد.

تعصب نداشتن؛ ابن‌ابی‌الحدید به‌رغم اعتقاد به خلافت خلفای راشدین، در مورد علی علیه‌السلام تا اندازه بسیاری انصاف را رعایت کرده و حق را به جانب آن حضرت دانسته‌است. ابن‌ابی‌الحدید در شرح خود از هرگونه تعصب بی‌جا دوری گزیده و سعی کرده‌است تا آرای گوناگون را عرضه کند. به همین سبب از این نظر در بین دیگر شروح نهج‌البلاغه از برجستگی ویژه‌ای برخوردار است.

ذکر حوادث معاصر مؤلف؛ یکی دیگر از برجستگی‌های شرح ابن‌ابی‌الحدید وجود گزارش‌های تاریخی مبسوط از ابتدای خروج مغولان و فتح ماوراءالنهر و خراسان و عراق و دیگر نواحی و هجوم آنان به بغداد در آن است؛ بنابراین کتاب او را می‌توان به عنوان یکی از منابع مهم تاریخ در این موضوع به شمار آورد.

ذکر وقایع صدر اسلام متناسب با کلام امام؛ ابن‌ابی‌الحدید سعی کرده‌است تا با بیان وقایع اتفاق افتاده معنا و مفهوم سخن امام را بهتر برای خواننده روشن سازد. به تحقیق، یکی از علل طولانی شدن شرح نهج‌البلاغه پرداختن به وقایع تاریخی مرتبط با خطبه‌های امام بوده‌است و شاید بتوان کتاب او را در زمره منابع تاریخ عصر علی‌بن‌ابی‌طالب قلمداد کرد.

توجه ویژه به فصاحت و بلاغت سخنان امام؛ شرح ابن‌ابی‌الحدید به ادبیات عرب از نظر ادبی شرحی بسیار منحصر به فرد است. ابن‌ابی‌الحدید شیفتگی‌اش را به فصاحت و بلاغت بیانات و نگاشته‌های علی(ع) در جای‌جای شرحش ابراز می‌کند.

برخورداری از شواهد شعری فراوان؛ مؤلف در شرح خود حدود ۸۰۰۰ بیت شعر در موضوعات مختلف صرفی و نحوی و لغوی و تاریخی و بیان عقاید و رسوم عامه اخلاق عرب مورد استفاده قرار داده و به آن استشهاد کرده‌است.

ترجمه لغات مشکل؛ روش ابن‌ابی‌الحدید در شرح عبارات نهج‌البلاغه این است که در صورت وجود کلمات دشوار در خطبه یا سخن و نامه امام ابتدا معنا و مفهوم آن واژه‌ها را توضیح می‌دهد سپس به شرح می‌پردازد.

مجموعه ۲۰ جلدی این کتاب توسط انتشارات نیستان در اختیار علاقه‌مندان این حوزه گذاشته شده‌است.

گزارش روز

۴۰ سالگی سپاه تهران بزرگ موضوع دیوارنگاره میدان ولیعصر

همزمان با ۴۰ سالگی تأسیس سپاه حضرت محمد رسول‌ا...(ص) تهران بزرگ، با حضور سردار حسن حسن‌زاده، فرمانده این سپاه دیوارنگار لشکر محمد(ص) در میدان ولی‌عصر رونمایی شد.

چهل سال پیش حاج احمد متوسلیان با تشکیل تیپ ۲۷ حضرت رسول(ص) در هفدهم بهمن ۱۳۶۰ زمینه تشکیل سپاه محمدرسول ا...(ص) تهران بزرگ را فراهم کرد.

به گزارش فارس، در مراسم رونمایی از این دیوارنگاره سردار حسن‌زاده فرمانده لشکر ۲۷ محمد رسول‌ا...(ص) گفت: بنیانگذار این تیپ شاگرد مکتب امام و انقلاب بوده است و هر چه در شخصیت امام (ره) می‌بینیم، آنها را در قامت حاج احمد متوسلیان هم می‌بینیم. تیپ تشکیل شده در کمترین زمان ممکن برای عملیات فتح‌المبین آماده شد و از همان روز پیروزی، عنوان «تیپ همیشه پیروز محمد رسول‌ا...» شکل گرفت. بعدتر این تیپ با توسعه سازمانی و آموزش به لشکر تبدیل شد و موفقیت‌های چشمگیری را رقم زد.

سردار حسن‌زاده گفت: بیشترین آمار فرماندهان شهید یعنی ۹ فرمانده را لشکر محمد رسول‌ا... به انقلاب تقدیم کرده است که ۳ فرمانده، مدافع حرم بوده‌اند. در مجموع این لشکر در دوران دفاع مقدس بیش از ۱۸۰ شهید فرمانده گردان دارد.

وی درباره فعالیت‌های لشکر ۲۷ محمد رسول‌ا... در دوران پس از جنگ گفت: بزرگترین سد خاکی کشور به همت این لشکر ساخته شد. این لشکر در سال ۸۷ توسعه پیدا کرد و سپاه حضرت محمد رسول‌ا... شکل گرفت.

سردار حسن‌زاده با اشاره به نقل قولی از شهید همدانی گفت: ما همچنان فرمانده لشکر ۲۷ محمد رسول‌ا...(ص) را حاج احمد متوسلیان می‌دانیم و هنوز آرزو داریم روزی ایشان بیاید و این را مطالبه می‌کنیم. او امروز بالغ بر ۲۸۰۰ گروه جهادی و ده‌ها موسسات فرهنگی دارد.

فرماندهانی که نمی‌گفتند «بروید» می‌گفتند «بیایید»

در این مراسم اسماعیل کوثری، نماینده مجلس که ۱۴ سال فرمانده لشکر ۲۷ محمد رسول‌ا...(ص) بود، گفت: سردار حسن‌زاده را از سال ۱۳۶۴ می‌شناسم و شجاعتی که ایشان و رزمندگانش داشتند، هنوز در ذهن من مانده است. وی ادامه داد: قطعا رونمایی چنین دیوارنگاره‌ای اثرات روحی خوبی روی مردمی دارد که از این میدان عبور می‌کنند و با خود به فکر می‌روند که چنین جوانانی جان خود را در طبق اخلاص گذاشتند تا ما امنیت داشته باشیم. کوثری افزود: یقین بدانید از نظر اقتصادی به درجه‌ای خواهیم رسید که کشورهای دیگر ببینند تفکر جهادی فقط در دفاع از حرم آل‌ا... نبوده است.

وی با اشاره به دیوارنگاره «لشکر محمد» گفت: حاج احمد متوسلیان دانشجوی دانشگاه علم و صنعت بود. آن زمان که حضرت امام فرمان دادند، امثال او لبیک گفتند و در صحنه حضور پیدا کردند و چنان بلایی بر سر دشمن آوردند که فکرش را نمی‌کرد. این در حالی بود که دست ما خالی بود و حتی بعضا لباس رزم نداشتیم که به بسیجیان بدهیم و با لباس شخصی و کتانی به جنگ دشمن می‌رفتند.

سردار کوثری گفت: حاج احمد متوسلیان طی ۴۳ روز تیپ را تشکیل داد، عملیات کرد و کلی غنیمت و اسیر از دشمن گرفت و این مدیریت به شیوه جهادی بود که منتظر امکانات نمی‌ماند و ایثارگری می‌کرد.

وی ادامه داد: فرماندهان لشکر ۲۷ محمد رسول‌ا... هیچ‌گاه به نیروها نمی‌گفتند «بروید» بلکه می‌گفتند «بیایید»، یعنی خودشان در خط مقدم بودند. ان‌شاءا... مسؤولان ما هم از این عملکرد درس بگیرند و چنین عمل کنند.